

Keresete alátámasztására a felperes többek között az alábbiakra alapított jogalapokra hivatkozik:

- tévedés jogalkalmazás, nyilvánvaló mérlegelési hibák, a belső piac működésének kárt okozó, bejelentett magatartások alapos vizsgálatára vonatkozó kötelezettség megsértése, mivel a Bizottság i) csupán a nagysebességű internet-hozzáférési szolgáltatások kiskereskedelmi árszintjének vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy választ keresett volna arra, hogy ezen árszint ténylegesen felfedheti-e a kifogásolt magatartásokat, és ii) illetve a telefon-előfizetési szolgáltatások nyújtása elavultságának szubjektív módon történő értékelésére;
- nem megfelelő indokolás, téves jogalkalmazás és nyilvánvaló mérlegelési hibák, mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a jogsértés megállapításának lehetősége igen korlátozott, amennyiben a Bizottság:
  - nem kívánta megvizsgálni a ténylegesen számlázott díjak ténylegesen nyújtott szolgáltatásokhoz képest diszkriminatív mivoltának kérdését, és tévesen hivatkozott arra, hogy az előzetes vizsgálat során nem merültek fel erre utaló jelek vagy bizonyítékok;
  - úgy találta, hogy a France Télécom által a helyi hurokhoz való hozzáférés díjainak kiszámítására alkalmazott módszert az Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (az elektronikus hírközlési és postai szabályozó hatóság, ARCEP) jóváhagyta, és úgy találta, hogy azon tény, miszerint a France Télécom e hatóságnak téves adatokat nyújtott be, amelyeket nem helyesbített, nem bír hatással az alkalmazott módszer tekintetében;
  - elferdítette a felperes által előterjesztett, a bejelentett magatartások hatásának megállapítására irányuló kizorítási tesztek tárgyát;
- a panaszok kivizsgálására és az erőfölénnyel való visszaélés körébe sorolásra vonatkozó határozatokra alkalmazandó garanciák figyelmen kívül hagyása, mivel a felperes i) nem kapott azonnali hozzáférést az ellenérdekű felek beadványaihoz, illetve az ügy irataihoz, és ii) nem állt számára rendelkezésre elegendő idő az e dokumentumokkal kapcsolatos észrevételeinek előterjesztésére.

A Közzolgálati Törvényszék F-103/09. sz., Allen és társai kontra Bizottság ügyben 2010. július 13-án hozott végzése ellen Allen és társai által 2010. szeptember 20-án benyújtott fellebbezés

(T-433/10. P. sz. ügy)

(2010/C 317/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: John Allen (Horspath, Egyesült Királyság) és társai (képviselők: K. Lasok QC és B. Lask barrister)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

- A Törvényszék adjon helyt a fellebbezésnek;
- a Törvényszék helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék (első tanács) F-103/09. sz. ügyben 2010. július 13-án hozott végzését;
- a Törvényszék utasítsa el az elsőfokú eljárás alperese által felhozott, elfogadhatóságra vonatkozó első és második kifogást;
- a Törvényszék az alperest kötelezze jelen fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen fellebbezésükben a fellebbezők az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének F-103/09. sz., Allen és társai kontra Bizottság ügyben 2010. július 13-án hozott végzésének hatályon kívül helyezését kérik, amelyben a Közzolgálati Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbezők kártérítés megfizetésére, valamint azon határozat megsemmisítésére irányuló keresetét, amelyben elutasították az őket amiatt ért károk megfizetésére irányuló kérelmüket, hogy a Joint European Torus (JET) közös vállalkozónál való foglalkoztatásuk időtartamára nem vették fel őket a Közösségek ideiglenes alkalmazottainak.

Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők előadják, hogy a Közzolgálati Törvényszék a Bíróság ítélezési gyakorlatával és az uniós jog alapelveivel ellentétes határozatot hozott annyiban, amennyiben azt állapította meg, hogy a jelen esetben fennállt az ésszerű határidőn belül való fellépés kötelezettsége, de legalábbis oly módon, ahogyan ezen időszak kezdetét és időtartamát mérlegelte.

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Hit Groep kontra Bizottság

(T-436/10. sz. ügy)

(2010/C 317/75)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Hit Groep BV (Haarlem, Hollandia) (képviselők: G. van der Wal, G. Oosterhuis és H. Albers ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az a felperesre vonatkozik, és különösen 1. cikke 9. pontjának b) alpontját, 2. cikkének 9. pontját, valamint 4. cikkének 22. pontját, illetve másodlagosan semmisítse meg a felperessel szemben a 2. cikk 9. pontjában kiszabott bírságot, vagy méltányosan csökkentse annak összegét;
- a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a felperes jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére, ideértve a felperes számára nyújtott költségmentesség terheit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete a COMP/38.344 feszített acél ügyben 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat ellen irányul.

Keresete alátámasztására a felperes öt jogalapra hivatkozik.

- Először is a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és helytelenül, mindenféle indokolást mellőzve, illetve nem megfelelően indokolva állapította meg a megtámadott határozat 1. cikkében, hogy a felperes az 1998. január 1-je és 2002. január 17-e közötti időszakban megsértette az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét.
  - A felperes véleménye szerint a Bizottság nem megfelelően indokolta azon indokokat, amelyek miatt megsértette az EUMSZ 101. cikket és amelyek alapján a Bizottság nem abban a minőségében vonta ezen ügyben eljárás alá, hogy az 1998. január 1-je és 2002. január 17-e közötti időszakban „meghatározó befolyással” rendelkező részvényes volt.
  - Másodsor a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és helytelenül szabott ki bírságot a felperessel szemben. A felperes álláspontja szerint az a tény, hogy a Bizottság 2010. június 30-án hozott határozatában a felpereshez hasonlóan olyan vállalkozással szemben szabott ki bírságot, amelyik 2004. november 1-je óta nem folytat gazdasági tevékenységet, ellentétes az EUMSZ 101. cikk céljával, a bírságokra vonatkozó közösségi politikával, valamint az arányosság elvével.
  - Harmadszor a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és helytelenül állapította meg a megtámadott határozat 1. cikkének 9. pontjában, hogy a felperes megsértette az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét, és szabott ki 6 934 000 euró összegű bírságot a felperessel szemben azon indokból, mert álláspontja szerint a felperes a Nedri Spanstaal BV-val együttesen egyetemlegesen felelősséggel tartozik az 1998. január 1-je és 2002. január 17-e közötti időszakban elkövetett jogsértésekért.
- A felperes arra hivatkozik, hogy az 1998. január 1-je és 2002. január 17-e közötti időszakban csupán pénzügyi részesedéssel rendelkezett a Nedri Spanstaalban és nem volt „meghatározó befolyása” az utóbbira, következésképpen nem vonható felelősségre a Nedri Spanstaal által elkövetett versenyjogi jogsértésért.
- Negyedszer és másodlagosan a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és helytelenül szabott ki 6 934 000 euró összegű bírságot a felperessel szemben, mivel egyáltalán nem, vagy

jelentősen kisebb összegű bírságot kellett volna vele szemben megállapítania.

- a felperes álláspontja szerint a Bizottság nem vehette volna a felperessel szemben kiszabott bírság 10 %-os felső határa meghatározásának alapjául az 2003. év forgalmát vette alapul, mivel amennyiben a Bizottság eltér az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében meghatározott általános szabálytól, legalább — a fenti rendelet fényében — előre számolnia kellett volna azon következményekkel, amelyekkel ez a döntés járhat a konkrét ügyben. A bírság tehát aránytalan a vállalkozás jelentőségéhez képest és nem felel meg az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt feltételeknek.
- a Bizottságnak ugyanolyan bírságsökkentést kellett volna nyújtania a felperesnek, mint amekkorát Nedri Spanstaalnak nyújtott.
- a Bizottság tévesen alkalmazott a felperessel szemben Nedri Spanstaalra vonatkozóan alkalmazottól eltérő számítást és e bírságot a Nedri Spanstaallal szemben kiszabott bírság töredékében kellett volna megállapítania. A felperessel szembeni határozat azon a tényen alapul, hogy az utóbbi 48/224-os részesedéssel rendelkezett a Nedri Spanstaalban mindazon időszak alatt, amely során a Nedri Spanstaal jogsértő magatartást tanúsított; a bírság nem felel meg az arányosság elvének.
- A Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy a 10 %-os felső határ alkalmazását követően nem vette figyelembe azon időszak viszonylagosan korlátozott voltát, amely tekintetében a felperes felelőssége megállapításra került a Nedri Spanstaal által elkövetett jogsértés miatt, sem a felperes felelősségének viszonylagosan korlátozott voltát, illetve annak szerényebb forgalmát.
- A Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a 10 %-os felső határ alkalmazását követően nem vette figyelembe azon időszak viszonylagosan korlátozott voltát, amely tekintetében a HIT felelőssége megállapításra került a Nedri Spanstaal által elkövetett jogsértés miatt. Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a bírság összegét a jogsértés azon időtartamnak függvényében kerül meghatározásra, amelynek tekintetében a szankcionált vállalkozás egyetemleges felelőssége megállapításra került. Az a tény, hogy a felperessel szemben kiszabott bírság mértéke magasabb, mint a Nedri Spanstaallal szemben kiszabott bírságé, összeegyeztethetetlen ezzel az elvvel
- Ötödször a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt. Cikkének (1) bekezdésében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkének (1) bekezdésében kimondott, a határozat ésszerű időben történő meghozatalára vonatkozó kötelezettségét. A Bizottság a bírság megállapítása során tévesen nem vette figyelembe az ésszerű határidő túllépésének tényét. A szóban forgó eljárás a jelen ügyben 94 hónapig tartott, amely ésszerűtlenül hosszú.